

ದೇಸಿ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಿದೆ ಆದ್ಯತೆ

ದೇಶದ ಬಹುದೊಡ್ಡ ವರ್ಗವೊಂದು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಆಹಾರದತ್ತ ಮುಗಿಬಿದ್ದಿದೆ. ಈ ಕ್ರೇಜ್ ಭಾರತದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಧಕ್ಕೆಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರ ಸ್ಪಷ್ಟ ನಿರ್ದರ್ಶನ. ಅವರೂಪಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ರುಚಿ ನೋಡಬೇಕಾದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಆಹಾರವನ್ನು ಸ್ವಂತವಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವವರ ಮನಸ್ಥಿತಿಯಿಂದಾಗಿ ದೇಶದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಖಾದ್ಯಗಳ ಕಡೆಗೆ ಉದ್ದೇಶಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ದೇಶದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಆಹಾರ ವೈವಿಧ್ಯಕ್ಕೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಬೇಕಿರುವುದು 2024ರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಬಹುದೊಡ್ಡ ಆಶಯವಾಗಬೇಕು.

'ಕಾರ್ಬನ್ ಫುಟ್ ಪ್ರಿಂಟ್' ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದಿಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಹಿಂದಂದಿಗಿಂತಲೂ ಈಗ ಹೆಚ್ಚಿದೆ. ಆಹಾರ ವೃಥಾ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಅಗತ್ಯವಿದ್ದವರಿಗೆ ಆಹಾರ ಪೂರೈಸಬೇಕಾದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುಳ್ಳ ನಾವು, ವಿನಾಕಾರಣ ವೃಥಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗೆ ವೃಥಾ ಮಾಡುವ ಮುನ್ನ, ಹಸಿವಿನಿಂದ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿರುವ ನಿರ್ಗತಿಕರ ಸಂಕಟ, ಆಹಾರ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ರೈತರ ಶ್ರಮವು ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಮುಂದೆ ಬರಬೇಕಿದೆ.

-ಪ್ರತಿಭಾ ಎಸ್.ಬಿ., ಪುಷ್ ಬ್ಲಾಗರ್

ನಿಮ್ಮ ಹೊಸ ವರ್ಷದ ಆಶಯ- ಸಂಕಲ್ಪ ಏನು? ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ನ 'ಟೈಮ್ಸ್ ಸ್ಕ್ವೇರ್'ನ 'ಹಾರೈಕೆಯ ಗೋಡೆ'ಯ ತುಂಬ ನಾಗರಿಕರ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು. ಫೋಟೋ: ಎಎಫ್‌ಪಿ

ಸೆಲ್ಫೀಗಿಂತ ನನ್ನ ಸೆಲ್ಫೀಯ ಚಂದ ನೋಡು' ಎಂಬ ವಿಲಕ್ಷಣ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಅದು.

ಹೊಸ ವರ್ಷ ಬಂತೆಂದರೆ ಸೆಲ್ಫೀಯ ಇನ್ನೊಂದು ಅಮೂರ್ತರೂಪ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. 'ನನ್ನನ್ನು' ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು 'ನಾನು' ಏನೇನು ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು. ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ 'ಹೊಸ' ವರ್ಷ ಎಂಬುದೇ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಮೈಲುಗಲ್ಲು. ನೀವು ಈ ಊರಿನಿಂದ ಆ ಊರಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ 23ನೇ ಮೈಲು ಮುಗಿಸಿ 24ನೇ ಮೈಲುಕಲ್ಲನ್ನು ದಾಟುತ್ತಿರುವಾಗ ವಿಶೇಷ ಸಂಭ್ರಮಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನಾದರೂ ಇದೆಯೇ? ಬರೀ ಭ್ರಮೆ. ಕೇಕು, ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್, ಗ್ರೀಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡ್, ಬಿಯರ್, ವಿಸ್ಕಿ ಮಾರುವವರು ಹರಿಬಿಡುವ ಜಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಿಲುಕಿ ಕುಣಿದು ಕುಪ್ಪಳಿಸುವ ಕ್ಷಣ ಅದು. ಅದಕ್ಕೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ 'ಹೊಸ ವರ್ಷ'ದ ನಿರ್ಧಾರಗಳ ಮಹಾಪೂರ ಬೇರೆ. 'ನಾನು ಗ್ರೇಟ್! ನನ್ನ ಹಿಂದಿನ ತಪ್ಪನ್ನು, ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನನ್ನ ನಿರ್ಧಾರವೂ ಗ್ರೇಟ್' ಎಂಬುದನ್ನು ಘೋಷಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಅದು.

ಇರಲಿ, ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು

ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನೂ ಇಲ್ಲ, ತಪ್ಪೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮುಂದಿನ ಹೆಜ್ಜೆ ಊರಲು ಕಾರಣವೊಂದು ಬೇಕು. ಮುಹೂರ್ತವೊಂದು ಬೇಕು. ಆ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೊಸವರ್ಷ ಇನ್ನೇನು ಹೆಜ್ಜೆ ಊರುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ನಮ್ಮನಮ್ಮ ಹೊಸ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರದಿರು

ಟಾಂಟಾಂ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲೂ ಬರೀ 'ನಾನು' ವಿಜೃಂಭಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. 'ನಾನು' ನಾಳೆಯಿಂದ ನಿಯಮಿತ ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ; 'ನಾನು' ಕುಡಿತ ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. 'ನಾನು' ದಿನಚರಿ ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ. 'ನಾನು' ಕಳೆದ ವರ್ಷದ ಯಾವ ನಿರ್ಧಾರವನ್ನೂ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಯಾವುದೇ ಹೊಸ ನಿರ್ಧಾರ ಕೈಗೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೇನೆ ಬ್ಲಾ ಬ್ಲಾ ಬ್ಲಾ.

ಇದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರೇ ಅಲ್ಲ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಘೋಷಣೆಗಳ ಸರಮಾಲೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ (2023ರಲ್ಲಿ) ಅಮೆರಿಕದ ಜನರು ಕೈಗೊಂಡ ಹೊಸ ವರ್ಷದ ನಿರ್ಧಾರಗಳ ಸಂಖ್ಯಾ ವಿಭಜನೆ ಹೀಗಿದೆ: ನಾನು ವ್ಯಾಯಾಮದ ಅವಧಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತೇನೆ (52%); ಆರೋಗ್ಯಕರ ಭಕ್ಷ್ಯಭೋಜ್ಯ ಒಳಸೂರಿ ಅ ನು ಸ ರಿ ಸು ತ್ತೇನೆ (50%); ತೂಕ ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ (40%); ಹಣ ಉಳಿತಾಯ ಸಾಧಿಸುತ್ತೇನೆ (39%); ಕುಟುಂಬ ಮತ್ತು ಗೆಳೆಯರ ಜೊತೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಮಯ ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತೇನೆ (37%)

'ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಕೊಡುಗೆ'

ನಾನು ಶಿಶಿನ ಸಮೀಪದ ನಾಣೆಕಟ್ಟಾ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಏಳನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ (1961) ಶೇಣ್ಣ ಮಾಸ್ತರು ನಮಗೆಲ್ಲ ನಿತ್ಯವೂ ಡೈರಿ ಬರೆಯುವ ಕಡ್ಡಾಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಉದ್ದಕ್ಕೆ ನಿಬಂಧ ಬರೆಯುವಂತೆ ಅಲ್ಲ. ನಿತ್ಯವೂ ಆರು ಕಾಲಂ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅದು ಇರಬೇಕಿತ್ತು. 'ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಕೊಡುಗೆ' ಎಂಬುದು ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಕಾಲಂ ಆಗಿತ್ತು. ಆ ಚಿಕ್ಕ ಊರಿನಲ್ಲಿ ದಿನವೂ ಎಂಥ ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣ? ಆದರೂ ಆ ಕಾಲಮ್ತನ್ನು ತುಂಬಲೆಂದೇ ನಾವು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಬಿದ್ದು, 'ನಾಯಿಮರಿಗೆ ರೊಟ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟೆ', 'ರಸ್ತೆ ದಾಟಲು ಅಜ್ಜನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದೆ', 'ಹಾದಿಯ ಕಲ್ಲನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿದೆ' ಎಂದೇನೇನೋ ಕೆಲಸ ಹುಡುಕಿ ಹುಡುಕಿ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಸುಳ್ಳು ಸುಳ್ಳು ಬರೆಯುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ ('ಓತೀಕ್ಯಾತದ ಮೊಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮರಮಾಡಿ ಅವಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಟ್ಟೆ' ಎಂದು ನಾನು ಬರೆದಿದ್ದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಲೆಂದು ಶೇಣ್ಣ ಮಾಸ್ತರರು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬಂದು ನನ್ನ ಉತ್ತಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ, ಮೊಟ್ಟೆಗಳ ನಾವತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದೂ ಉಂಟು).

ಅಂಥ ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ಕಲ್ಯಾಣ ಕೆಲಸ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿದ್ದರಿಂದಲೋ ಏನೋ, ಈಗಲೂ ನಾನು ಬಿಎಂಟಿಸಿ ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣದ ಬಳಿ ಆಗಾಗ ನಿಲ್ಲುವುದುಂಟು. ಯಾರಾದರೂ ಬಸ್ ಇಳಿಯುವಾಗ ಚೀಟಿಯನ್ನು ಮುದ್ದೆ ಮಾಡಿ ರಸ್ತೆಗೆ ಬಿಸಾಕಿದರೆ ಅದನ್ನೆತ್ತಿ ಅವರಿಗೇ ವಾಪಸ್ ಕೊಟ್ಟು ಮುಜುಗರ ಉಂಟುಮಾಡುವ ಕೆಟ್ಟ ಚಾಳಿ ನನಗಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ 130 ಲಕ್ಷ ಜನರಲ್ಲಿ ನೂರಿನೂರು ಜನರಿಗೆ ಈ ಅಭ್ಯಾಸ ಇದ್ದರೂ ನಗರದ ಕಸ ಮಾಲಿನ್ಯ 2050ರ ವೇಳೆಗೆ ಅರ್ಧಕ್ಕರ್ಧ ಕಮ್ಮಿ ಆದೀತೇನೋ.

